

دانشگاه شهید چمران اهواز

دانشكده علوم

9710.111

پایان نامه کارشناسی ارشد فیزیک گرایش حالت جامد نظری

عنوان :

بررسی محاسباتی ویژگیهای فیزیکی تلورید جیوه با استفاده از روش شبهپتانسیل استاد راهنما:

دكتر حمداله صالحي

استاد مشاور:

دکتر پیمان امیری

نگارنده :

زينب ايزدى

بهمن ۱۳۹۲

حمد و سپاس پروردگار را که توانایی تحصیل علم به من ارزانی داشت.

از خانوادهی عزیزم که با حمایتهای بیدریخشان همواره حامی من بودند و در راه تحصیلم از هیچ تلاشی فروگذار نکردند، سپاسگزارم.

با تشکر از جناب آقای دکتر حمداله صالحی که همواره از تجربیات ارزشمندشان استفاده کردم و جناب آقای دکتر پیمان امیری که از راهنمایی-های بی دریخشان بهرمند شدم.

از دوستان همیشگیام خانم شیوا مخاوات و آقای محمد معدلی ، کمال تشکر و قدردانی را دارم.

تقديم به

پدر و مادر مهربان

خواهران وبرادران عزيزم

	- ¥	
نام خانوادگی : ایزدی	نام : زينب	شماره دانشجویی:۹۰۱۵۰۰۱
عنوان پایان نامه : بررسی محاسبات _و	<u> </u>	، با استفاده از روش شبه پتانسیل
استاد راهنما : دکتر حمداله صالحی		
استاد مشاور : دکتر پیمان امیری		
درجه تحصیلی : کارشناسی ارشد	رشته: فيزيک	گرایش : جامد نظری
دانشگاه : شهید چمران اهواز	دانشکدہ : علوم	گروہ: فیزیک
تاريخ فارغ التحصيلي: ٩٢/١١/٢٧	١٢	تعداد صفحه:۱۲۵
کلید واژه ها: تلورایدجیوه، نظریه	ں تابعی چگالی، ساختار نےاری، خ	صواص اپتیکی، مدهای فونیونی
ظرفیت گرمایی		

حكىدە

در این تحقیق، ویژگی های ساختاری و الکترونی، اپتیکی، فونونی و ترمودینامیکی ترکیب HgTe در فازهای مختلف بررسی شده است. محاسبات با استفاده از روش شبه پتانسیل، در چار چوب نظریه ی تابعی چگالی و با کد محاسباتی PWscf انجام شده است. شبه پتانسیل های مورد استفاده با شرایط بار پایسته ساخته شدهاند و تابعی تبادلی – همبستگی آنها از نوع LDA و GGA می باشد. نتایج حاصل از تراکم پذیری نشان می دهند که با افزایش فشار از فاز بلندروی به کلریدسزیم سختی ترکیب افزایش می یابد. محاسبات ساختار نواری نشان می دهد که این ترکیب در فاز پایدار بلندروی نیم رسانایی با گاف نواری صفر و در فاز هگزاگونال، نیم رسانایی با گاف کوچک و غیر مستقیم می باشد. همچنین این محاسبات برای سه فاز فشار بالای نمک سنگی، ارتورومبیک و کلریدسزیم خواص فلزی را پیش بینی محاسبات برای سه فاز فشار بالای نمک سنگی، ارتورومبیک و کلریدسزیم خواص فلزی را پیش بینی می می کند. نتایج به دست آمده از خواص اپتیکی در دو فاز بلندروی و هگزاگونال بیان گر مطابقت سهم موهومی تابع دی الکتریک با ساختار نواری و برابری تقریبی گاف نواری با گاف ایت کی موای یا این شکست به دست آمده از سم حقیقی تابع دی الکتریک، در فاز بلندروی با گاف ایتیکی است. برای راستاهای X و Z به ترتیب ۲۹۱۲ و ۱۹۳۹ می باشند. از مطالعه ی خواص تر مودینامیکی دو فاز بلندروی و نمک سنگی در می بابیم که در هر دو فاز ایندروی در مان گرف ایتیکی است. ضرایب برای راستاهای دو تر در ماهای بالا نیز ظرفیت گرمایی به ۲۸۴ و در داز مطالعه ی خواص ترمودینامیکی دو فاز برای راستاه می در دماهای بالا نیز ظرفیت گرمایی به ۲۸۴ (قانون دولن – پی) نزدیک می شود.

لب	مطا	ست	فھ

	ينوان	S
۱	۱ فصل اول : نظریهی تابعی چگالی و توصیف کد محاسباتی	
۲	١–١ مقارمه	
۴	۲–۱ سیستمهای بس ذره	
۴	۱–۲–۱ روش کلاسیکی	
۴	۱–۲–۲ روش کوانتومی	
۵	۱-۲-۲-۱ تقریب بورن – اپن هایمر	
۶	۱–۳ معادلهی شرودینگرگونهی بس الکترونی	
۷	۱–۳–۱ نظریهی تابع موجی	
۷	۱–۳–۱ تقریب هارتری – فوک	
۸	۱–۳–۱–۲ تقریب هارتری– فوک– اسلیتر	
۹	۱-۳-۲ نظریهی تابعی چگالی	
۱۰.	۱–۲–۲ مدل توماس– فرمی	
۱١.	۱-۳-۲ قضایای هوهنبرگ- کوهن	
۱٣.	۱-۳-۲-۳ معادلات کوهن- شم	
18.	۲–۱ پتانسیل تبادلی– همبستگی	
۱۸.	۱-۴-۱ تقریب چگالی موضعی(LDA)	
۱٩.	۱–۴–۲ تقريب شيب تعميم يافته	
۲۰.	۱–۵ روش حل معادلات کوهن– شم	
۲١.	۱–۵–۱ روش بستگی قوی(TB)	
۲۲.	۱–۵–۲ روش موج تخت (PW)	
۲۲.	۱–۵–۳ روش موج تخت متعامد (OPW)	

۲٣	۱-۵-۴ روش موج تخت بهبودیافته (APW)
74	۱–۶ روش شبه پتانسیل
۲۵	۱–۶–۱ شبه پتانسیل تجربی
28	۱–۶–۲ شبه پتانسیل ابتدا به ساکن
77	١-٧ كد محاسباتي
۳.	فصل دوم : بررسی ساختارها و ویژگیهای گوناگون ترکیب تلوراید جیوه
۳۱	۱-۲ مقارمه
٣٢	۲-۲ پیوندهای شیمیایی
٣٣	۲-۳ ساختار بلندروی
٣٣	۲-۳-۱ خواص الکترونی ترکیب تلوراید جیوه در شرایط معمولی
36	۲-۴ فازهای فشاربالای ترکیب تلورایدجیوه
۳۸	۲-۴-۱ فاز هگزاگونال سینابار
٣٩	۲-۴-۲ فاز ساختاری rocksalt
۴.	۲-۴-۳ ساختار بلوری فاز ارتورومبیک
47	۲-۴-۴ فاز فشار بالای کلریدسزیم
47	۲-۵ کاربردها
44	فصل سوم : محاسبهی خواص ساختاری و الکترونی و اپتیکی و فونونی فازهای ترکیب تلورایدجیوه
40	۲–۱ مقارمه
40	۳-۲ روش انجام محاسبات
۴۸	۳-۳ بهینهسازی پارامترهای محاسباتی
۴۸	۳–۳–۱ بهینهسازی انرژی قطع تابع موج
49	۲−۳−۳ بهینهسازی نقاط k
۵١	۳-۴ بررسی خواص ساختاری

۵١	۳-۴-۱ بهینهسازی پارامترهای شبکه
۵۴	۳–۴–۲ مدول حجمی و تراکمپذیری
69	۳-۴-۳ پایداری و گذارهای فازی تحت فشارهای بالا
۵۹	۳-۵ خواص الکترونی
۶.	۳–۵–۱ چگالی حالتها
۶۹	۳-۵-۲ ساختار نواری
۸١	۳-۶ چگالی ابر الکترونی
۸۲	۳-۷ خواص اپتیکی
۹١	۳-۷-۱ تابع اتلاف انرژی
94	۳–۸ مدهای فونونی
۱۰	۳-۹ ویژگیهای گرمایی۲
١٠	بحث و نتیجه گیری۵
۱.	چشم اندازی به آینده۷
١٠	انتشارات
۱۰	پيوستها٩
١٢	مراجع

فهرست شكلها

صفحه	s
کل ۱-۱ : شمای کلی حل معادلات کوهن- شم	شه
کل ۲-۱: نمایش جایگاه اتمها در سلول واحد بلندروی. در هر نقطهی شبکه دو نوع اتم وجود دارد.	شه
۳۳	
کل ۲-۲: گاف نواری حالت تودهی ترکیب تلوراید جیوه E ₀ =-0.18eV در دمای اتاق(۳۰۰ K) ۳۵	شه
کل ۲-۳: نمودار چگالی حالتهای ترکیب تلوراید جیوه در فشار متوسط	شه
کل ۲-۴: (الف): ساختار بلوری فاز هگزاگونال سینابار در سه بعد، کرههای کوچک و بزرگ به ترتیب	شه
مایانگر اتمهای جیوه و تلوریم هستند.(ب) یک زنجیر مارپیچی تنها از ساختار هگزاگونال سینابار،	نہ
اویههای α و β، زوایای بین دو پیوند در زنجیر به ترتیب در اطراف اتمهای Te و Hg میباشند ۳۸	زا
کل ۲-۵: نمایش ساختار rocksalt در سه بعد	شد
کل ۲-۶: (الف) ساختار بلوری rocksalt (ب) ساختار بلوری فاز ارتورومبیک به عنوان یک تغییر	شه
کل از ساختار rocksalt	شه
کل ۲-۷: سلول واحد ساختار کلریدسزیم. در این شکل واضح است که سلول واحد این ساختار شامل	شه
=۸/۸× یون کلر و یک یون سزیم میباشد.	١
کل ۳-۱: ساختار بلوری ترکیب تلورایدجیوه در (الف) فاز بلندروی (ب) فاز هگزاگونال سینابار (ج)	شه
ز کلریدسدیم (د) فاز ارتورومبیک (ه) فاز کلریدسزیم ۴۷	فا
کل ۳-۲: تغییرات انرژی نسبت به انرژی قطع تابع موج در فاز بلندروی در تقریب (الف) GGA، (ب)	شه
۴۹ LDA	A
کل ۳-۳: تغییرات انرژی نسبت به kpoint برای ترکیب تلورایدجیوه در فاز بلندروی در تقریب (الف)	شه
۵۰LDA و (ب) GGA	A
کل ۳-۴: مقایسهی منحنیهای انرژی حجم برای فازهای متفاوت ترکیب تلورایدجیوه در تقریب	شه
لف) GGA و (ب) LDA و (ب	1)
کل ۳-۵: نمودار ساختار نواری الکترونی عایقها، نیمرساناها و فلزات	شه
کل ۳-۶: نمودار چگالی حالتهای کلی برای ترکیب تلورایدجیوه در فاز پایدار بلندروی در تقریب	شه

۶۱	(الف) GGA (ب)
کلی و چگالی حالتهای جزئی در ساختار بلندروی در تقریب GGA ۶۲	شکل ۳-۷:چگالی حالت
کلی و چگالی حالتهای جزئی در ساختار بلندروی در تقریب GGA با در	شکل ۳-۸: چگالی حالت
۶۴	نظر گرفتن قطبش اسپینی
ىاى كلى فاز هگزاگونال در تقريب (الف) GGA (ب)LDA	شکل ۳-۹:چگالی حالته
های کلی و چگالی حالتهای جزئی در ساختار هگزاگونال	شکل ۳-۱۰:چگالی حالت
نهای کلی و چگالی حالتهای جزئی در ساختار ارتورومبیک	شکل ۳-۱۱: چگالی حالن
نهای کلی و چگالی حالتهای جزئی در فاز ساختاری کلریدسدیم در تقریب	شکل ۳-۱۲: چگالی حالن
۶۸	GGA
های کلی و چگالی حالتهای جزئی در فاز کلریدسزیم در تقریب GGA ۶۸	شکل ۳-۱۳:چگالی حالت
بریلوئن به همراه مسیرهای تقارنی در بلور مکعبی مرکز سطحی ۷۰	شکل ۳-۱۴: منطقهی اول
مستقیم. پایینترین نقطهی نوار رسانش و بالاترین نقطهی نوار ظرفیت به ازای	شکل ۳-۱۵:گذار اپتیکی م
، یک گذار اپتیکی مستقیم بدون هیچگونه تغییر مهمی در k به طور قائم ترسیم	یک مقدار k رخ میدهند.
V1	شده است
غیر مستقیم. این گذار علاوه بر یک فوتون یک فونون هم دربر دارد، زیرا لبهی	شکل ۳-۱۶:گذار اپتیکی
ت در فضای k از یکدیگر فاصلهی زیادی دارند	نوارهای رسانش و ظرفین
بریلوئن فاز بلندروی و نقاط پرتقارن در محاسبهی ساختار نواری ۷۲	شکل ۳-۱۷: منطقهی اول
نار نواری ترکیب تلوراید جیوه در فاز بلندروی در تقریب GGA به همراه	شکل ۳-۱۸: نمودار ساخت
كلى	منحنی چگالی حالتھای
بریلوئن فاز هگزاگونال و نقاط پرتقارن در محاسبهی ساختار نواری ۷۴	شکل ۳-۱۹: منطقهی اول
نار نواری ترکیب تلوراید جیوه در فاز هگزاگونال در تقریب GGA به همراه	شکل ۳-۲۰: نمودار ساخت
الكتروني	منحنی چگالی حالتھای
نار نواری ترکیب تلوراید جیوه در فاز هگزاگونال در تقریب LDA به همراه	شکل ۳-۲۱: نمودار ساخت
الكتروني	منحنی چگالی حالتھای
نار نواری فاز هگزاگونال با تقریب (الف) GGA (ب)LDA	شکل ۳-۲۲: منحنی ساخت

۳-۳٪ موج اپتیکی عرضی در یک شبکهی خطی دو اتمی۹۸	شكل
۳۹-۳ نمودار پاشندگی فونونی و چگالی مدهای فونونی ترکیب تلورایدجیوه در فاز بلندروی ۹۹	شكل
۳-۴۰: مقایسهی بین فونونهای اپتیکی و جابهجاییهای صفحات خازن	شكل
۴۱-۳: نمودار پاشندگی فونونی و چگالی مدهای فونونی ترکیب تلورایدجیوه در فاز rocksalt.	شكل
1.1	
۴۲-۳: نمودار (الف) آنتروپی و (ب) ظرفیت گرمایی ترکیب تلورایدجیوه در فاز بلندروی ۱۰۳	شكل

شکل ۳-۴۳: نمودار (الف) آنتروپی و (ب) ظرفیت گرمایی ترکیب تلورایدجیوه در فاز rocksalt.....

صفحه	عنوان
۲-۲: پارامترهای شبکه، مختصات اتمی u و v برای فاز هگزاگونال سینابار ترکیب تلورایدجیوه.	جدول
٣٩	
۲ -۲ :جایگاههای اتمی و فواصل نزدیکترین همسایهها در پیکربندی ساختار Cmcm ترکیب	جدول
جيوه در فشار ١٨٫۵ گيگاپاسکال	تلورايد
۲-۳: تفکیک الکترون،های مغزه و ظرفیت برای اتمهای جیوه و تلوریم	جدول
۲-۳: مقادیر مربوط به چرخههای خودسازگار برای فازهای متفاوت ترکیب تلورایدجیوه ۴۷	جدول
۳-۳: مقدار انرژی قطع بهینه برای فازهای متفاوت ترکیب تلورایدجیوه	جدول
۴-۳ : مقادیر بهینه برای نقاط k برای فازهای متفاوت ترکیب تلورایدجیوه در تقریب GGA ۵۰	جدول
۵۰-۳: مقادیر بهینه برای نقاط k برای فازهای متفاوت ترکیب تلورایدجیوه در تقریب LDA ۵۱	جدول '
۶-۳: پارامترهای ساختاری محاسبه شده برای ترکیب تلورایدجیوه در فاز بلندروی و مقایسه با	جدول
گران	نتايج دي
۳-۷: پارامترهای ساختاری محاسبه شده برای ترکیب تلورایدجیوه در فاز هگزاگونال و مقایسه	جدول
دیگران	با نتايج
۳-۸: پارامترهای ساختاری محاسبه شده برای ترکیب تلورایدجیوه در فاز کلریدسدیم و مقایسه با	جدول
گران	نتايج دي
۳-۹: پارامترهای ساختاری محاسبه شده برای ترکیب تلورایدجیوه در فاز ارتورومبیک و مقایسه با	جدول '
گران	نتايج دي
۲-۱۰:پارامترهای ساختاری محاسبه شده برای ترکیب تلورایدجیوه در فاز کلریدسزیم و مقایسه	جدول
دیگران	با نتايج
۳-۱۱: نتایج محاسبات مدول حجمی، مشتق آن و تراکمپذیری ترکیب تلورایدجیوه در فاز	جدول
ل و مقایسهی آن با نتایج دیگران	بلندروي

، تلورایدجیوه در	جدول ۳-۱ ۲: نتایج محاسبات مدول حجمی، مشتق آن و تراکمپذیری ترکیب
۵۵	فازهگزاگونال و مقایسهی آن با نتایج دیگران
، تلورايدجيوه در فاز	جدول ۳-۱۳ : نتایج محاسبات مدول حجمی، مشتق آن و تراکمپذیری ترکیب
۵۵	کلریدسدیم و مقایسهی آن با نتایج دیگران
، تلورايدجيوه در فاز	جدول ۳-۱۴ : نتایج محاسبات مدول حجمی، مشتق آن و تراکمپذیری ترکیب
۵۶	ارتورومبيک مقايسهي آن با نتايج ديگران
کلریدسزیم و مقایسهی آن	جدول ۳-۱ ۵: نتایج محاسبات مدول حجمی، مشتق آن و تراکمپذیری در فاز
۵۶	با نتايج ديگران
۵۶ ۵۸ آن با نتایج دیگران ۵۸	با نتایج دیگران. جدول ۳-۱۶ : نتایج محاسبه شده برای فشارهای گذار در کار حاضر و مقایس
۵۶ ۵۸ آن با نتایج دیگران ۵۸ رایدجیوه	با نتایج دیگران. جدول ۳-۱ ۶: نتایج محاسبه شده برای فشارهای گذار در کار حاضر و مقایس جدول ۳-۱ ۷: نتایج محاسبه شده برای گاف نواری فاز هگزاگونال ترکیب تلو
۵۶ ۵۸ آن با نتایج دیگران ۵۸ رایدجیوه ۷۶ رایدجیوه در فاز بلندروی و	با نتایج دیگران. جدول ۳-۱ ۶: نتایج محاسبه شده برای فشارهای گذار در کار حاضر و مقایس جدول ۳-۱ ۷: نتایج محاسبه شده برای گاف نواری فاز هگزاگونال ترکیب تلو جدول ۳-۱ ۸: نتایج حاصل از سهم حقیقی تابع دیالکتریک برای ترکیب تلو
۵۶ ۵۸ آن با نتایج دیگران ۵۸ رایدجیوه ۷۶ رایدجیوه در فاز بلندروی و ۸۷	با نتایج دیگران. جدول ۳-۱ ۶: نتایج محاسبه شده برای فشارهای گذار در کار حاضر و مقایس جدول ۳-۱ ۷: نتایج محاسبه شده برای گاف نواری فاز هگزاگونال ترکیب تلو جدول ۳-۱ ۸: نتایج حاصل از سهم حقیقی تابع دیالکتریک برای ترکیب تلو مقایسه با نتایج دیگران
۵۶ ۵۸ آن با نتایج دیگران ۵۸ رایدجیوه ۷۶ رایدجیوه در فاز بلندروی و ۸۷	با نتایج دیگران. جدول ۳-۱ ۶: نتایج محاسبه شده برای فشارهای گذار در کار حاضر و مقایس جدول ۳-۱ ۷: نتایج محاسبه شده برای گاف نواری فاز هگزاگونال ترکیب تلو جدول ۳-۱ ۸: نتایج حاصل از سهم حقیقی تابع دیالکتریک برای ترکیب تلو مقایسه با نتایج دیگران جدول ۳-۱ ۹: نتایج حاصل از سهم حقیقی تابع دیالکتریک برای ترکیب تلو

ىىشگفتار

ترکیب تلورایدجیوه یک ترکیب دوتایی از جیوه و تلوریم و متعلق به گروه نیمرساناهای II – VI میباشد. این ترکیب در فشار معمولی در فاز مکعبی مرکزسطحی متبلور میشود. در سالهای اخیر این مواد به علت دارا بودن گاف نواری مستقیم، مشخصهی گسیل نور در دمای اتاق و تبدیل ساختاری در اثر افزایش فشار دارای کاربردهای فراوانی در زمینههایی از قبیل لیزرهای حالت جامد، سلولهای خورشیدی، سیستمهای کنترل از راه دور، ترانزیستورها و ... میباشند.

به دلیل اهمیت کاربردی این ترکیب، در این پایان نامه قصد داریم به بررسی ویژگیهای ساختاری، الکترونی، اپتیکی، فونونی و ترمودینامیکی این ترکیب در فاز پایدار و فازهای فشار بالا بپردازیم. مطالب ارائه شده در این پایان نامه به شرح زیر میباشند:

فصل اول به مطالعهی سیستمهای بس ذرهای و نظریهی تک الکترونی، تقریبهای لازم برای تبـدیل معادلهی شـرودینگرگونهی بـس ذرهای بـه معـادلات تـک ذرهای و همچنـین نظریـهی تـابعی چگـالی میپردازد.

در فصل دوم به معرفی ساختارهای ترکیب مورد نظر و برخی از کارهای تجربی و نظری انجام شده بر روی این ترکیب میپردازیم. همچنین در این فصل به برخی از کاربردهای آن نیز اشاره خواهد شد.

فصل سوم به بررسی محاسبات انجام شده در این پایان نامه بر روی ترکیب تلورایدجیوه در فازهای متفاوت بلندروی، هگزاگونال، rocksalt، ارتورومبیک و کلرید سزیم می پردازد و ویژگی های ساختاری شامل بهینه سازی حجم، تأثیر فشار بر روی ترکیب، تراکم پذیری و خواص الکترونی نظیر ساختار نوارهای انرژی، چگالی حالتهای کل، چگالی بار الکترونی و نیز خواص اپتیکی مورد مطالعه و بررسی قرار می گیرد. همچنین در ادامه ویژگی های فونونی و ترمودینامیکی ترکیب تلورایدجیوه در دو فاز بلندروی و کلرید سدیم بررسی شده است.

در انتها نتیجه گیری، پیشنهاداتی جهت ادامهی کار و مراجع آورده شده است.

فصل اول

نظریهی تابعی چگالی و توصیف کد محاسباتی

۱–۱ مقدمه

در طی سالهای اخیر شبیهسازی رایانهای به عنوان ابزاری مهم در کنار رهیافتهای نظری و تجربی برای بررسی و پیش بینی فرآیندهای فیزیکی و شیمیایی توسعه یافته است [۱]. زمینهی فیزیک ماده چگال در تقابل جالب توجهی با فنآوریهای محاسباتی می باشد. رشد و تکامل در حوزه ی فیزیک ماده چگال به ما دانش بهتر کردن و قدر تمندتر کردن رایانه ها را می دهد، به طوری که در طول چندین دهه ی گذشته بسیاری از مسائل پیش روی فیزیکدانان ماده چگال یافتن راه حلی برای قدر تمندتر کردن رایانه ها به منظور شبیه سازی روابط مناسب بوده است. فیزیک محاسباتی یک اصطلاح کلی است که به کاربرد رایانه به شیوهای مناسب برای درک رفتار سیستمهای فیزیکی نسبت داده می شود و شامل شبیه سازی سیستمهای فیزیکی است. به طور کلی برای به دست آوردن پیش بینی های یک نظریه ی فیزیکی دو روش تحلیلی و شبیه سازی رایانه ای وجود دارد. در بسیاری از زمینه های فیزیکی، شبیه سازی رایانه ای از بهترین روش های موجود برای به دست آوردن نتایج کمی می باشد. با افزایش قدرت محاسبه و توسعه ی الگوریتم های جدید، حوزه های جدید تحقیقاتی برای شبیه سازی ها گسترش یافته و آن ها اغلب برای

از جمله مزایای شبیهسازی رایانهای، عدم نیاز به انجام آزمایشهای پرهزینه و زمانبر در آزمایشگاهها میباشد. شبیهسازی رایانهای مطالعهی پدیدههایی را که بهوسیلهی آزمایشهای فیزیکی میسر نبوده و یا مقیاسهایی که در آزمایشگاه خیلی به آنها دسترسی نداریم را ممکن میسازد. این روش معایبی نیز دارد از جمله محدودیت مکانی و زمانی تعداد محاسبات، به طوری که می توان به راحتی سیستمی با تعداد محدودی ذره را شبیه سازی کرد، اما افزایش تعداد ذرات سیستم، حجم و زمان محاسبات را افزایش می دهد [۱].

به منظور مطالعه ی خواص فیزیکی بلورها از جمله رسانایی الکتریکی، خواص اپتیکی، سختی و... نیاز به بررسی میکروسکوپی آن ها می باشد. از آنجا که این بررسی با استفاده از قوانین فیزیک کلاسیک امکان پذیر نبود دانشمندان نیازمند ارائه و استفاده از نظریه ی مکانیک کوانتومی شدند. مکانیک کوانتومی توانایی خود را در به دست آوردن نتایج دقیق نسبت به مکانیک کلاسیک توسط نظریه ی تابعی چگالی به نمایش گذاشت. نظریهی تابعی چگالی^۱ یکی از کارآمدترین و موفق ترین روش های فیزیک و شیمی کوانتومی است [۳]. این نظریه که در نسخهی تقریبی و خام اولیهاش توسط توماس^۲ و فرمی^۳، بلافاصله پس از مکانیک کوانتومی در سال ۱۹۲۷ بنا نهاده شد، یک نظریهی ساختار الکترونی است که به جای تابع موج الکترون برحسب تابعی چگالی آن، که حاوی اطلاعات لازم برای تعیین هر ویژگی سیستم الکترونی میباشد، فرمول بندی شده است [۴]. کاربردهای اولیهی آن بیشتر مربوط به زمینههای دور از مکانیک کوانتومی، همچون بیولوژی و کانی شناسی، بوده است [۵].

در اواسط دههی ۶۰، هوهنبرگ^۲، کوهن^۵ و شم² نظریهی تابعی چگالی را بر مبنای مکانیک کوانتومی بنا نهادند، از سویی دیگر، آنها یک نظریهی تقریبی به نام تقریب چگالی موضعی را معرفی کردند و نشان دادند که این نظریه برای محاسبات کوانتومی حالت پایهی سیستمهای بس ذرهای، برتر از نظریههای توماس – فرمی و هارتری^۷ – فوک^۸ می باشد. از آن زمان تا به حال نظریهی تابعی چگالی بهطور وسیعی توسعه یافته و حجم بسیاری از کارهای محاسباتی در زمینهی فیزیک ملکولی و فیزیک حالت جامد انجام شده است [۴].

ابررسانایی، آثار نسبیتی در عناصر سنگین و هسته های اتمی، خواص مغناطیسی آلیاژها همگی به وسیلهی نظریهی تابعی چگالی بررسی می شوند، همچنین این نظریه ابزاری مفید برای محاسبات حالت کوانتومی اتم ها، ملکول ها، جامدات و دینامیک ملکولی ابتدا به ساکن می باشد. امروزه این نظریه به طور رایج برای محاسبهی ساختار نواری جامدات در فیزیک به کار می رود.

در این فصل پس از معرفی سیستمهای بس ذرهای و بیان تقریبهای مختلف برای سادهسازی آن، نظریهی تابعی چگالی و تقریبهای مختلف برای پتانسیل همبستگی- تبادلی، به بیان روش شبه پتانسیل و در نهایت توضیح کد محاسباتی میپردازیم.

- ⁴ Hohenberg
- ⁵ Kohen
- ⁶ Sham
- ⁷ Hartree
- ⁸ Fock

¹ Density Functional Theory

² Thomas

³ Fermi

۲-۱ سیستمهای بسذره

یک سیستم بس ذرهای از تعدادی ذرات مشابه یا غیر مشابه تشکیل شده است که با همدیگر برهم کنش دارند. این مجموعه از ذرات ممکن است در فاز گازی (ملکول ها و خوشه ها) یا در فاز جامد (جامدهای توده، سطوح و سیم ها) باشند. می توان کل این سیستم ها را به عنوان مجموعه ای از هسته های اتمی و الکترون های برهم کنشی با نیروهای الکتروستاتیک کولنی در نظر گرفت [۶]. به منظور بررسی یک سیستم بس ذره ای و محاسبه ی انرژی و دیگر ویژگی های آن، از دو روش کلاسیکی و کوانتومی (ابتدا به ساکن) استفاده می شود که در زیر به توضیح این دو روش می پردازیم.

۱–۲–۱ روش کلاسیکی

در بررسی سیستمهای بسذرهای به روش کلاسیکی، با در نظر گرفتن یک پتانسیل فرضی در بین اتمها میتوانیم نیروی وارد بر هر اتم و به دنبال آن انرژی بلور را محاسبه کنیم. این روش امکان انجام محاسبات برای سیستمهای بزرگ، با سرعت بالا و استفاده از رایانهای با سرعت و حافظهی معمولی را، میسر میسازد. اما بهدلیل عدم وجود پتانسیلی واحد برای تمامی مواد، نیازمند ساختن پتانسیلی خاص برای هر ماده هستیم، و از آنجا که پتانسیل ساخته شده تابع شرایط محیط میباشد لازم است برای رفع این مشکل پارامترهای بیشتری در عبارت پتانسیل وارد کنیم، که این امر به نوبهی خود حجم محاسبات را بالا میبرد [۷].

۱–۲–۲ روش کوانتومی

در روش کوانتومی ابتدا به ساکن برای کل الکترونها و هستههای موجود درون بلور یک معادله ی شرودینگرگونه نوشته می شود. اعمال تقریبهای مناسب منجر به سادهسازی هایی در این معادله شده که با حل آن به خواص بلور دست می یابیم. در روش کوانتومی محاسبات بر پایه ی اصول اولیه ی کوانتومی استوار هستند، بنابراین محاسبه ی خواصی که منشأ کوانتومی دارند با این روش قابل بررسی می باشند. در این روش حجم محاسبات بالا بوده و اعمال تقریب های متعدد خطای محاسبات را بالا می برد. بدین ترتیب مشکل بودن محاسبه ی خطا ما را به بررسی سیستم های کوچ ک و حالت های ایده آل محدود می سازد [۸].

بهمنظور بررسی کوانتومی سیستمهای بسذرهای، بلور را بهعنوان ظرفی در نظر میگیریم کـه حـاوی

به طوری که در آن
$$\{\vec{R}_I\} = \vec{R} = \{\vec{r}_i\}$$
 و $\{\vec{r}_i\} = \vec{R} = \{\vec{r}_i\}$ و $\{\vec{R}_I\}$ بنابراین هامیلتونی کل سیستم عبارت است از [۹]:

$$\hat{H} = -\frac{\hbar^2}{2} \sum_i \frac{\nabla_i^2}{m_i} - \frac{\hbar^2}{2} \sum_I \frac{\nabla_I^2}{M_I} + \frac{1}{2} \sum_{i \neq j} \frac{e^2}{|\vec{r}_i - \vec{r}_j|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I Z_J e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I Z_J e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} - \sum_{i,I} \frac{Z_I e^2}{|\vec{r}_i - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I Z_J e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} - \sum_{i,I} \frac{Z_I e^2}{|\vec{r}_i - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_I e^2}{|\vec{R}_I - \vec{R}_I|} +$$

$$H = H_{ki}^{e} + H_{ki}^{N} + H^{e-e} + H^{N-N} + H^{e-N}$$
(Y-1)

که در این رابطه شاخص e مشخص کنندهی الکترون و شاخص N مشخص کنندهی هسته است. در رابطهی (۱–۳) جملهی اول انرژی جنبشی الکترونها، جملهی دوم انرژی جنبشی هستهها، جملهی سوم پتانسیل برهمکنش الکترونها، جملهی چهارم پتانسیل برهمکنش هستهها و جملهی آخر هم پتانسیل برهمکنش الکترونها با هستهها میباشد.

هر الکترون در یک ناحیه از فضا بر رفتار الکترون های دیگر در سایر نواحی تأثیر می گذارد. برهم کنش الکترون ها بر اساس نیروهای کولنی صورت می گیرد و نمی توان تأثیر الکترون ها روی هم را نادیده گرفت. بنابراین در اینجا با یک مسألهی بس ذره ای کوانتومی روبرو هستیم. حل دقیق معادله ی شرودینگر بس ذره ای شامل حل یک معادله با ۳۸ درجه ی آزادی می باشد، که به جز برای گاز الکترونی همگن، اتم هایی با تعداد اند کی الکترون و برای تعدادی از ملکول های کوچک غیر قابل حل می باشد، و برای حل آن برای سیستم هایی با تعداد ذرات زیاد، باید به روش های تقریبی متوسل شد که در ادامه مورد بررسی قرار می گیرد.

۱−۲−۲ تقریب بورن − اپن هایمر^۱

اولین تقریبی که برای سادهسازی معادلـهی شـرودینگرگونهی بـسذرهای بـهکـار مـیبـریم، تقریـب

¹ Born - Oppenheimer

آدیابادیک یا بورن – اپنهایمر میباشد. این تقریب در سال ۱۹۲۷ توسط بورن – اپنهایمر برای جدا کردن حرکت هسته و الکترون پیشنهاد شد [۱۰]. طبق این تقریب بهدلیل جرم بسیار بیشتر هستهها نسبت به الکترونها و در نتیجه حرکت کندتر آنها نسبت به الکترونها، در بررسی حرکت الکترونها، هستهها ساکن در نظر گرفته میشوند، و در بررسی حرکت هستهها الکترونها را در حالت پایه فرض میکنیم. نتیجهی اعمال ایان تقریب، تجزیهی معادلهی شرودینگرگونهی با در این این دو معادلهی شرودینگرگونهی بسالکترونی و بسهستهای میباشد. این دو معادله عبارت است از: H_{el}Ψ{ \vec{r}_i } = E_{el}Ψ{ \vec{r}_i }

$$H_{N}\Psi\{\vec{R}_{I}\} = E_{tot}\Psi\{\vec{R}_{I}\}$$
 (2-1)

در معادلهی شرودینگرگونهی بس الکترونی هامیلتونی به صورت زیر نوشته می شود: H_{el} = H^e_{ki} + H^{e-e} + H^{e-I} (۶-۱)

جرم زیاد هستهها، آنها را به ذراتی تمیزپذیر تبدیل میکند و این امر منجر به بررسی کلاسیکی رفتار هستهها میشود. هامیلتونی معادلهی شرودینگرگونهی بس هستهای را میتوان به صورت زیر نوشت: H_I = H^I_{ki} + H^{I-I} + H_{el} (۷-۱)

با فرض رفتار کلاسیکی هستهها انرژی هستهها برابر است با:
$$E_I = \sum_{I \neq J} \frac{Z_I Z_J}{\left|\vec{R}_I - \vec{R}_j\right|} \tag{A-1}$$

بدین ترتیب انرژی کل بلور عبارت است از [۱۰]:

$$E_{tot} = \sum_{I} \frac{P_{I}^{2}}{2M_{I}} + \frac{1}{2} \sum_{I \neq J} \frac{Z_{I} Z_{J} e^{2}}{\left|\vec{R}_{I} - \vec{R}_{J}\right|} + E_{el} \left(\vec{R}_{1}, \vec{R}_{2}\right)$$
(9-1)

۱–۳ معادلهی شرودینگرگونهی بس الکترونی

برای حل معادلهی شرودینگرگونهی بس الکترونی باید آن را به یک دسته معادلات تک الکترونی تبدیل کرد. آنچه بر پیچیدگی رابطهی (۱-۶) می افزاید، حضور جملهی ناشی از بر هم کنش الکترون – الکترون است، که منشأ همبستگی بین الکترون هاست و مانع جداسازی سیستم به بخشهای تک الکترونی می شود. برای رسیدن از معادلهی شرودینگرگونهی بس الکترونی به مجموعه معادلات تک – الکترونی از دو نظریهی تابع موج و تابعی چگالی استفاده می شود.